

1991.

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

2011.

КАТАЛОГ ИЗЛОЖБЕ

Посланици Клуба Српске демократске странке и Клуба Српског покрета обнове, у Скупштини Босне и Херцеговине, као легитимни представници српског народа у Босни и Херцеговини, на основу уштавал утврђеног права на самоопредељење, укључујући и право на одијељење, на сједници од 24. октобра 1991. године, доносе

Одлуку о оснивању Скупштинине српског народа у Босни и Херцеговини

I

Оснива се Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини, као највиши представнички и законодавни орган српског народа у Босни и Херцеговини.

II

Скупштину српског народа у Босни и Херцеговини сачињавају посланици Српске демократске странке и Српског покрета обнове у Скупштини Босне и Херцеговине.
Посланицима Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини постају и други посланици Скупштине Босне и Херцеговине српске националности потписивањем изјаве о приступању овој скупштини.

III

Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини разматраће и одлучивати о питањима која се односе на остваривање равноправности српског народа са осталим народима и народностима који живе у Босни и Херцеговини и заштиту интереса српског народа уколико би ти интереси били угрожени одлукама Скупштине СРБиХ.

IV

Српски посланици настављају рад у Скупштини СРБиХ и радним тијелима у која су бирани, осим у случајевима када се оцијени да скупштинска акта која се разматрају и усвајају угрожавају равноправност и национални интерес српског народа у Босни и Херцеговини.

V

Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини признаје важност аката Скупштине Босне и Херцеговине, која нису у супротности са интересима српског народа.

VI

Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини признаје савезне прописе као и републичке прописе ако су у сагласности са савезним прописима и ако не повређују равноправност и интересе српског народа.

VII

Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини ће до доношења аката о организацији, дјелокруту и начину рада, донијети Привремени пословник Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини.

VIII

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у Листу српског народа »Јавност«.

Број 02-18/91
24. октобра 1991. године
Сарајево

Предсједник
Скупштине српског
народа у БиХ,
Мр Момчило Крајишник, с.р.

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ 1991–2011.

Каталог изложбе

Издавач: Народна скупштина Републике Српске

За издавача:
мр Игор Радојичић

Уређивачки одбор:
мр Игор Радојичић, председник, Ранко Карапетровић, Боро Благојевић, Маринко Учур,
Младен Бранковић, Војислав Глишић, Чедо Ђукић, чланови

Главни и одговорни уредник: Душан Поповић

Редакција: Душан Поповић, Душан Вржина, мр Фикрет Миџић,
мр Бојан Стојнић, Верица М. Стошић и Зоран Пејашиновић

Међународна редакција:
др Гојко Маловић (Србија)

Аутори изложбе и каталога:
Верица М. Стошић, мр Бојан Стојнић и Горан Ђуран

Секретар редакције: Зоран С. Мачкић

Лектура: Жарко С. Мачкић

Графички дизајн: Prime Communications

Адреса издавача:
Народна скупштина Републике Српске
Вука Караџића 2, 78000 Бањалука

Адреса редакције: Архив Републике Српске,
Алеја св. Саве 1, 78000 Бањалука

Штампарија: Comesgrafika

Тираж: 500 примјерака

**НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
1991.–2011.**

Каталог изложбе

Аутори изложбе и каталога:
Верица М. Стошић
мр Бојан Стојнић
Горан Ђуран

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Конституисање Народне скупштине

Народна скупштина Републике Српске настала је као најмлађа српска парламентарна организација у скупштинском систему европских држава. Оснивању Републике Српске прије непуних двадесет година претходило је вишестраначко организовање и формирање националних странака, Муслимана – Странке демократске акције, Срба – Српске демократске странке и Хрвата – Хрватске демократске заједнице и одржавање првих вишестраначких избора за Скупштину СР Босне и Херцеговине 18. новембра 1990. године. На тим изборима, на којим је поражен дотадашњи једнопартијски систем Савеза комуниста, изабрано је за нову Скупштину СР Босне и Херцеговине 240 посланика, од којих 130 у Вијеће грађана, а 110 у Вијеће општина. Од њих је, према националној припадности, било 99 Муслимана, 85 Срба, 49 Хрвата и седам осталих (Југословена), а по странкама је заступљеност била сљедећа: Странка демократске акције 86, Српска демократска странка 72, Хрватска демократска заједница 44 и свих других заједно 38 мандата. Број српских посланика у Скупштини СР Босне и Херцеговине и њеним органима није одговарао укупном броју Срба јер је значајан дио српског бирачког тијела гласао за југословенске странке, у којима су кандидати за посланике били већином муслиманске и хрватске националности.

Српски посланици у Скупштини СР Босне и Херцеговине су од њеног конституисања крајем 1990. године улагали надљудске напоре да бројнији муслимански и хрватски посланици не створе коалицију између њихових водећих странака – Странке демократске акције и Хрватске демократске заједнице – и да се одлуке у Скупштини доносе консензусом и уз сагласност и поштовање интереса сва три конститутивна народа у Босни и Херцеговини. Муслиманско-хрватска коалиција је током 1991. године доносила важне државне одлуке, законе, прописе и опште акте сталним прегласавањем српских посланика, не уважавајући вољу српског народа и његових легитимно изабраних представника. Муслиманским и хрватским странкама циљ је био разбијање Југославије и стварање такве државе Босне и Херцеговине у којој би српски народ био на друштвеној маргини, сведен на статус националне мањине. Усљед непрестаног прегласавања, српски посланици у Скупштини Босне и Херцеговине, који су представљали Српску демократску странку, Српски покрет обнове, Савез комуниста, Социјалдемократску партију, Демократски социјалистички савез БиХ и Савез реформских снага Југославије за БиХ, формирали су “један блок” који је бројао 84 члана.

Кад је муслиманско-хрватска већина 14. октобра 1991. године усвојила *Меморандум (Писмо о намјерама)* и *Платиформу о положају Босне и Херцеговине и будућем успројству*

Свечано проглашење Скујшћине српској народа у Босни и Херцејовини

југословенске заједнице, којим је Босна и Херцеговина дефинисана као “суверена” и “модерна правна држава” а њена територија проглашена јединством и недјеливом и одбијено било какво “уставно рјешење будуће југословенске заједнице у којој не би истовремено биле и Србија и Хрватска”, а демилитаризација Босне и Херцеговине постављена као “дугорочан циљ”, српски посланици из формираног “једног блока”, као легитимни представници Срба из Босне и Херцеговине, на основу уставом одређеног права на самоопредјељење и права на отцјепљење донијели су на сједници одржаној у Сарајеву 24. октобра 1991. године *Одлуку о оснивању Скујшћине српској народа у Босни и Херцејовини*, као највишег представничког и законодавног органа српског народа у Босни и Херцеговини. Конституисању Скупштине српског народа

у Босни и Херцеговини присуствовало је 77 посланика изабраних у Скупштину СР Босне и Херцеговине, од тога 72 из Српске демократске странке, један из Српског покрета обнове и четири из Савеза реформских снага. Убрзо су се новооснованој Скупштини српског народа у Босни и Херцеговини придружили и други посланици из реда српског народа, те је она бројала 83 посланика.

Српски посланици су, поред *Одлуке о оснивању Скујшћине српској народа у Босни и Херцејовини*, донијели више других важних одлука: *Одлуку о оснивању српској народа Босне и Херцејовине у заједничкој држави Југославији*, *Одлуку о давању овлашћења за представљање и заштити интереса српској народа у Босни и Херцејовини*, *Одлуку о расписивању и спровођењу плебисципа српској народа у Босни и Херцејовини*, *Одлуку о избору председника и потпредседника Скујшћине српској народа у Босни и Херцејовини*, *Одлуку о именовању секретара Скујшћине српској народа у Босни и Херцејовини*, *Одлуку о избору председника и чланова Комисије за избор и именовање Скујшћине српској народа у Босни и Херцејовини* и *Привремени пословник Скујшћине српској народа у Босни и Херцејовини*.

Поред ових одлука, Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини донијела је и своју *Декларацију*. У њој је речено да је српски народ историјски и државотворан и као такав равноправан свим народима у Босни и Херцеговини. У свечаној изјави Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини наглашено је да српски народ има и историјска права и стварне интересе да живи у једној савезној држави са осталим дијеловима

српског народа и са другим народима који то желе. Та права и интересе српском народу не може нико ускратити, констатовано је на крају *Декларације*.

За председника Скупштине српског народа Босне и Херцеговине изабран је мр Момчило Крајишник, за потпредседнике др Милован Милановић и Бранко Симић, а за секретара Милош Савић.

Српски народ у Босни и Херцеговини изјаснио се на плебисциту одржаном 9. и 10. новембра 1991. године за останак у заједничкој држави Југославији, са Србијом, Црном Гором и другима који то буду хтјели. Резултатом плебисцита српски народ је јасно обзнанио могућност заједничког живота у оквиру федералне или конфедералне Југославије, али не и у оквиру унитарне Босне и Херцеговине.

Пошто Муслимани и Хрвати у Босни и Херцеговини нису прихватили ни у ком облику останак у Југославији, српском народу је једино остало да на свом већинском простору формира државу и њене органе. Основне државне функције преузели су Народна скупштина и Председништво, у које су ушли проф. др Биљана Плавшић и проф. др Никола Кољевић, изабрани чланови заједничког Председништва Босне и Херцеговине.

Функцију власти на локалном и регионалном нивоу преузеле су општине и новоформиране српске аутономне области и регије: Крајина, Семберија, Бирач, Херцеговина, Романија и друге.

Скупштина српског народа Босне и Херцеговине радила је од формирања 24. октобра 1991. до марта 1992. године у Сарајеву. Физичке пријетње српским посланицима и функционерима приморале су током марта 1992. Скупштину да измјести своје сједиште на Пале, гдје је остала до 1998. године, када је њено административно сједиште пренесено у Бањалуку.

Доношењем 9. јануара 1992. године револуционарне скупштинске *Декларације о проглашењу Републике српској народа Босне и Херцејовине* рођена је најмлађа српска држава. Обухватала је територију од око 25.000 квадратних километара и бројала око 1.500.000 становника. Имала је по међународном праву све државотворне елементе: становништво, територију и организовану власт. Најбитније је било то што је *Декларација* на плебисциту одржаном 9. и 10. новембра 1991. године добила упориште у стоодстотној подршци српског народа. У доношењу *Декларације* се полазило од унутрашњих историјских, политичких и економских аргумената, те од универзалног и неотуђивог права сваког народа, па и српског, на самоорганизовање, самоопредјељење, удруживање и слободан друштвено-политички, економски, културни и социјални развој.

Борба, Беџираг, 10. јануар 1992., бр.10

Декларација је представљала уставни и мирољубиви акт. Захтијевала је рјешавање међународних сукоба мирним путем и договором, уз уважавање етничких, историјских, правних, културних, економских принципа и правила међународног права. *Декларација* није потчињавала ни омаловажавала друге народе. Она је посебно наглашавала гарантовање пуне равноправности “грађана и народа пред законом и заштиту од било ког облика дискриминације”.

Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини

Скупштина српског народа, представљајући истовремено законодавно тијело и конституанту, донијела је 9. јануара 1992. године одлуку о приступању доношења устава. Његова израда повјерена је Комисији за уставна питања. Народна скупштина је на сједници одржаној 28. фебруара 1992. године једногласно донијела *Одлуку о пројашењу Устава Српске Републике Босне и Херцеговине*, који је израђен по моделу Устава Републике Србије. Устав из 1992. године на снази је и данас, са бројним измјенама и допунама.

Устав је на демократски начин утврдио државно устројство Републике Српске. Формулисањем права и слобода људи одредио је карактер државног уређења Републике.

Народна скупштина радила је на уставотворном и законском уређењу Републике Српске у раздобљу од 1992. до 1995. године у условима грађанског рата у Босни и Херцеговини.

НАРОДНА СКУПШТИНА У СИСТЕМУ ВЛАСТИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Власт у Републици Српској подијељена је организационо на законодавну, коју врши Народна скупштина, извршну, коју обавља Влада и судску, коју обављају судови. Систем власти је уравнотежен, а сви поменути органи власти имали су у њему специфичну улогу и мјесто. У њиховој хијерархији заузимала је Народна скупштина прво мјесто. Скупштинска надлежност почивала је на чињеници да су је на слободним и демократским изборима бирали сви грађани Републике Српске. Народна скупштина је као законодавна власт бирала извршну власт – Владу Републике Српске и именовала судије као носиоце судске власти.

Преко Народне скупштине Републике Српске, као политичког представништва и политичког репрезента, остваривала су се одређена права и интереси грађана. Као највиша институција друштвено-политичког система Републике Српске и њена најважнија полућа у уставотворној и законодавној надлежности, она је имала и најзначајнију улогу у рјешавању буџетских, економских, међународних и других питања. Народна скупштина имала је и прворазредну улогу у обликовању политичких ставова и одлука Републике Српске по питањима међународних уговора, резолуција, политичких или економских платформи, савеза, граница, специјалних веза и односа са другим државама.

Народна скупштина имала је у ратним годинама (1992–1995) пресудну улогу у државној политици и разматрању и доношењу аката који нису били само уставотворни или законодавни, већ су били од стратешког и одлучујућег значаја за стварање и одржање Републике Српске. У такве акте спадале су мировне иницијативе међународних представника: Венс–Овена из 1993, Овен–Столттенберга из 1993–1994. и Међународне контакт групе из 1994. године, као и бројни планови, резолуције и ставови Европске заједнице и Уједињених нација.

У раду Народне скупштине Републике Српске у ратном периоду издваја се, по значају, њена сједница на којој је одбијен Венс–Овенов план, која представља преломан чин у историји Републике Српске. Значајна је и сједница Народне скупштине одржана на Јахорини, на којој је усвојен Овен–Столттенбергов план, којим је било предвиђено да Република Српска буде компактна и заокружена територија. План су одбацили српски противници, па је он пропао као и многи прије њега.

Народна скупштина Републике Српске је у тешким и одсудним ратним тренуцима била гарант остваривања српских народних интереса и израз опште воље српског народа. Као “парламент српске мудрости”, Скупштина је, посебно у дијелу који се односи на конституисање

Са 30. засједања Народне скупштине, 5-6. маја 1993.

Републике Српске исказано на плебисциту 9. и 10. новембра 1991. и референдуму 27. и 28. августа 1994. године, извршила народну вољу. Међу најважније одлуке Скупштине спадају: *Одлука о ошљању српској народа Босне и Херцеговине у заједничкој држави Југославији, Декларација о пролашењу Републике српској народа Босне и Херцеговине, Декларација о државном и политичком уређењу државе, Приједорска декларација о даљој изградњи Републике Српске, Новоградска одлука о конституисању заједничких органа са Републиком Српском Крајином, Уставни споразум о савезу република Босне и Херцеговине и прихватање Дејтонској мировној споразума*, којим је окончан четворогодишњи грађански рат у Босни и Херцеговини. Тим мировним споразумом организована је Босна и Херцеговина као

државна заједница два државотворна ентитета – Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине – и три конститутивна народа.

У Народној скупштини је снажно манифестовано право народа на самоопредељење, којим се Република Српска конституише као држава српског народа и свих грађана који у њој живе. Најзначајнијим сједницама Народне скупштине, поред народних посланика, председника Републике Српске, генерала Војске Републике Српске, архијереја Српске православне цркве и академика, присуствују и многи умни људи из страних држава, што говори о Скупштини као о српском сабору.

У посљератном периоду рада Народне скупштине Републике Српске могу се идентификовати два периода: први, од завршетка рата до 2002, када је Скупштина радила као једнодомни парламент и други, од 2002. године, од доношења амандмана на Устав Републике Српске, којима је уведена конститутивност сва три народа на цијелом подручју Босне и Херцеговине, до данас. Уставним амандманима из 2002. у законодавну структуру уведено је Вијеће народа Републике Српске, као законодавни орган специфичног капацитета. Вијеће народа Републике Српске надлежно је да анализира све акте донесене у Народној скупштини Републике Српске и има право покретања иницијативе за заштиту виталног националног интереса. Први сазив Вијећа народа Републике Српске изабран је априла 2003. године.

Народна скупштина Републике Српске донијела је од 1991. до 2010. године, осим Устава, осам резолуција, 23 декларације, 1.431 закон, 2.080 одлука, од којих се 1.420 односи на изборе, именовања и разрешења, 842 закључка, шест препорука и велики број других аката.

СТРУКТУРА И САСТАВ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Број народних посланика, састав и избор на одређени мандатни период утврђен је Уставом Републике Српске. Народна скупштина бира председника и потпредседнике из реда посланика. Председник Народне скупштине представља Скупштину, председава њеним сједницама, стара се о примјени пословника, о благовременом и усклађеном раду радних тијела Скупштине итд.

По конституисању Народне скупштине, послије избора председника и потпредседника, бирају се радна тијела и формирају клубови посланика.

Укључујући прве вишестраначке изборе 1990. године и изборе послије њих, до данас, бирани су народни посланици као народни представници у Народној скупштини Републике Српске осам пута и на три начина, примјеном трију различитих изборних поступака.

Од 1991. до 2011. године Народна скупштина Републике Српске имала је осам сазива:

1. сазив (октобар 1991 – септембар 1996),
2. сазив (септембар 1996 – јул 1997),
3. сазив (новембар 1997 – септембар 1998),
4. сазив (септембар 1998 – новембар 2000),
5. сазив (новембар 2000 – октобар 2002),
6. сазив (октобар 2002 – октобар 2006),
7. сазив (октобар 2006 – октобар 2010) и
8. сазив (октобар 2010 –).

Први избори спроведени су по изборном законодавству и правилима СР Босне и Херцеговине, односно према *Закону о избору одборника и посланика у скупштини друштвено-политичких заједница*, други, трећи, четврти и пети по правилима међународне заједнице, односно ОЕБС-а и Привремене изборне комисије (ПИК), а шести, седми и осми по *Изборном закону Босне и Херцеговине*.

Број народних посланика Народне скупштине Републике Српске био је од почетка до данас отворено питање. Покушавано је више пута да се њен број од 83 посланика повећа.

Народна скупштина Републике Српске је на засједању 24. априла 1993. године донијела одлуку којом је предвиђено спајање скупштина Републике Српске и Републике Српске Крајине, чиме би се број народних посланика повећао на 164 (82 + 82), али та одлука није реализована. Измијењеним Уставом из 1993. и *Законом о избору народних посланика и одборника* из 1994. утврђено је да Народна скупштина Републике Српске броји 120 посланика, који се бирају на четири године, али је уставним амандманима из 1996. године установљено да Скупштину чине 83 народна посланика, како је остало и данас.

Доласком ОЕБС-а у Босну и Херцеговину онемогућени су избори народних посланика по изборном закону који је донијела Народна скупштина Републике Српске. Питање избора регулисано је Мировним споразумом, односно Анексом 3 о изборима и Правилима ПИК-а Босне и Херцеговине. Тиме су и Република Српска и Федерација Босне и Херцеговине биле дужне да, без обзира на постојеће уставно уређење, изборно законодавство и правила о изборима, примјењују правила и прописе које је наметнула међународна заједница. Правилима ПИК-а посланички мандат скраћен је на двије године, а изборе је организовао и спроводио ОЕБС.

Први посљератни избори у Републици Српској одржани су 13. и 14. септембра 1996. године, и то за четири нивоа власти: Народну скупштину Републике Српске, председника и потпредседника Републике Српске, Парламентарну скупштину Босне и Херцеговине и српског члана Председништва Босне и Херцеговине. На тим изборима гласало је у Републици Српској за народне посланике 1,132.818 бирача, од којих је неважећих листића било 45.055.

Изборни резултати странака учесница омогућили су улазак у Народну скупштину Републике Српске представницима девет листа: Српској демократској странци (српских земаља) – 45 мандата (568.980 гласова или 52,31 одсто), Странци демократске акције – 14 (177.388 гласова или 16,31 одсто), Народном савезу за мир и прогрес (Савезу за мир и прогрес) – 10 (125.372 гласа или 11,53 одсто), Српској радикалној странци Републике Српске – шест (72.517 гласова или 6,67 одсто), Демократско-патриотском блоку Републике Српске – два (32.895 гласова или 3,02 одсто); Странци за Босну и Херцеговину – два (25.593 гласа или 2,35 одсто), Здруженој листи за Босну и Херцеговину (СДП БиХ-УБСД-МБО-ХСС) – два (22.329 гласова или 2,05 одсто), Српској странци Крајине – један (17.381 глас или 1,60 одсто) и Српској патриотској странци (СПАС) – један посланички мандат (14.508 гласова или 1,33 одсто).

Прва конститутивна сједница другог сазива Народне скупштине Републике Српске одржана је 19. октобра 1996. године у Банском двору у Бањалуци уз интонирање химне Републике Српске “Боже правде”. Овом сједницом настављен је парламентарни живот Републике Српске. Конститутивној сједници присуствовао је велики број гостију из земље и иностранства. За председника Народне скупштине изабран је др Драган Калинић, за потпредседнике Мирослав Вјештица и проф. др Никола Поплашен, а за генералног секретара Стака Гојковић.

Народну скупштину Републике Српске изабрану на изборима 1996. распустила је председник Републике проф. др Биљана Плавшић одлуком од 3. јула 1997. године. Томе се Народна скупштина није повиновала већ је наставила рад доносећи законе и друге акте, који ће нешто касније бити поништени.

Ванредни избори за посланике у Народну скупштину Републике Српске одржани су 22. и 23. новембра 1997. године. На њима је учествовало 28 партија, три коалиције и 18 независних кандидата. Посланичке мандате освојило је седам странака. Резултати гласања изгледали су овако: Српска демократска странка 24 посланичка мандата, Коалиција за Босну и Херцеговину 16, Српски народни савез 15, Српска радикална странка Републике Српске 15, Социјалистичка партија Републике Српске 9, Странка независних социјалдемократа и Социјалдемократска партија Босне и Херцеговине по два мандата.

На сједници Народне скупштине одржаној 12. јануара 1998. године изабран је за председника др Драган Калинић, за потпредседнике проф. др Никола Поплашен и Јован Митровић, за генералног секретара Момир Малић, а за његовог замјеника Стака Гојковић.

На сједници Скупштине одржаној 15–16. јуна 1998. године разријешени су дотадашњи председник др Драган Калинић и потпредседник проф. др Никола Поплашен и изабрани нови председник Петар Ђокић и потпредседник Сафет Бичо.

Народна скупштина Републике Српске добила је нови посланички сазив на парламентарним изборима одржаним 12. и 13. септембра 1998. године. На њима је Српска демократска странка освојила 19 посланичких мандата, Коалиција за цјеловиту и демократску Босну и Херцеговину 15, Српска радикална странка Републике Српске 11, Српски народни савез 12, Странка независних социјалдемократа 6, Социјалистичка партија Републике Српске 10, Радикална странка Републике Српске 3, Српска коалиција за Републику Српску 2, Социјалдемократска партија Босне и Херцеговине 2, Коалиција за краља и отаџбину 1, Нова хрватска иницијатива 1 и Хрватска демократска заједница 1.

На конститутивној сједници одржаној 4. новембра 1998. године изабран је за председника Народне скупштине Петар Ђокић, за потпредседнике Јован Митровић и Муниб Јусуфовић, за генералног секретара Момир Малић, а за његовог замјеника Боро Благојевић.

Са 3. засједања Народне скупштине, 27. децембар 1996.

Глас, Бањалука, 28. март 1992, бр. 6568

Народна скупштина у петом сазиву конституисана је према резултатима општих избора одржаних 11. новембра 2000. године. На тим изборима гласало се и за Парламентарну скупштину Босне и Херцеговине и предсједника и потпредсједника Републике Српске. Опште изборе у Републици Српској темељно су припремали ПИК и изборне комисије у општинама и градовима. Одржани су по ПИК-овим правилима и прописима и по вишечланим изборним јединицама. Том подјелом била је Република Српска у изборима за Народну скупштину подијелена на шест изборних јединица. Прва јединица давала је 13 народних посланика, друга 12, трећа 10, четврта 9, пета 11 и шеста 7 посланика. Регистровани бирачи Републике Српске бирали су за Народну скупштину 62 посланика у вишечланим изборним јединицама примјеном формуле пропорционалне заступљености, а 21-ог посланика по систему компензационих мандата Републике Српске као цјелине. Овај изборни систем на снази је и данас. Од 31 политичке партије, колико их је учествовало на изборима, ушло је у Народну скупштину са мандатима 13 странака. Српска демократска странка освојила је 31 посланичко мјесто или 36,06 одсто, Странка независних социјалдемократа 11 или 12,99 одсто, Партија демократског напретка 11 или 12,24 одсто, Странка демократске акције 6 или 7,55 одсто, Социјалистичка партија Републике Српске 4 или 4,89 одсто, Демократска социјалистичка партија 4 или 4,17 одсто, Социјалдемократска партија Босне и Херцеговине 4 или 4,97 одсто, Странка за Босну и Херцеговину 4 или 5,17 одсто, Демократски народни савез 3 или 3,54 одсто, Српски народни савез 2 или 2,27 одсто, Пензионерска странка Републике Српске 1 или 1,33 одсто, Нова хрватска иницијатива 1 или 0,73 одсто и Демократска странка Републике Српске 1 или 0,62 одсто. Од 83 народна посланика у Скупштину је ушло 15 жена.

Конститутивна сједница Народне скупштине Републике Српске одржана је 16. децембра 2000. године. На њој је за предсједника изабран др Драган Калинић, за потпредсједнике Зоран Ђерић и Сулејман Тихић, а за генералног секретара Мирко Стевановић.

На сљедећим изборима за Народну скупштину Републике Српске, одржаним 5. октобра 2002. године, изабран је њен шести сазив. На њима је гласало 538.453 бирача или 52,89 одсто. Непопуњених гласачких листића било је 13.880 или 2,58 одсто, док је број непрописно попуњених износио 14.196 или 2,64 одсто. Српска демократска странка (СДС) је на изборима освојила 26 посланичких мандата (159.164 гласа или 31,19 одсто), Савез независних социјалдемократа (СНСД – Милорад Додик) 19 (111.226 гласова или 21,79 одсто),

Партија демократског напретка Републике Српске (ПДП) 9 (54.756 гласова или 10,73 одсто), Странка демократске акције (СДА) 6 (36.212 гласова или 7,10 одсто), Српска радикална странка Републике Српске 4 (22.396 гласова или 4,39 одсто), Социјалистичка партија Републике Српске 3 (21.502 гласа или 4,21 одсто), Демократски народни савез Републике Српске 3 (20.375 гласова или 3,99 одсто), Странка за Босну и Херцеговину 4 (18.624 гласа или 3,65 одсто), Социјалдемократска партија Босне и Херцеговине (СДП) 3 (17.227 гласова или 3,38 одсто), Пензионерска странка Републике Српске 1 (9.019 гласова или 1,77 одсто), Савез народног препорода – мр Мирко Бањац 1 (6.449 гласова или 1,26 одсто), Српски народни савез 1 (4.992 гласа или 0,98 одсто), Демократска патриотска странка (ДПС – Предраг Радић) 1 (4.730 гласова или 0,93 одсто), Демократска странка Републике Српске 1 (4.343 гласа или 0,85 одсто) и Нова хрватска иницијатива 1 (3.109 гласова или 0,61 одсто). Посланички мандат трајао је четири године.

На Конститутивној сједници одржаној 28. новембра 2002. године за предсједника Народне скупштине Републике Српске изабран је др Драган Калинић, за потпредсједника Шефкет Хафизовић, а 9. априла 2003. за потпредсједника је изабран Томислав Томљановић, а за генералног секретара Боро Благојевић.

Одлуком високог представника за Босну и Херцеговину Педија Ешдауна од 29. јуна 2004. године смијењен је др Драган Калинић са мјеста предсједника Народне скупштине Републике Српске и Српске демократске странке.

На Деветнаестој посебној сједници Народне скупштине, одржаној 20. јула 2004. године, за новог предсједника изабран је Душан Стојичић.

Са промјеном владајуће скупштинске већине, нови предсједник Скупштине постао је од 28. фебруара 2006. године мр Игор Радојичић.

На новим општим изборима за Народну скупштину Републике Српске, одржаним 1. октобра 2006. године, изабран је њен седми сазив. Гласало је укупно 591.926 бирача или 57,10 одсто. Непопуњених гласачких листића било је 11.547 или 1,11 одсто, док је број непрописно попуњених износио 16.384 или 1,58 одсто. Посланике у Народној скупштини имало је девет странака. Савез независних социјалдемократа (СНСД – Милорад Додик) имао је 41 посланика (244.251 глас или 43,31 одсто). Слиједиле су: Српска демократска странка (СДС) са 17 (103.035 гласова или 18,27 одсто), Партија демократског напретка Републике Српске (ПДП РС) са 8 (38.681 глас или 6,86 одсто), Демократски народни савез (ДНС) са 4 (22.780 гласова или 4,04 одсто), Социјалистичка партија са 3 (20.031 глас или 3,55 одсто), Српска радикална странка Републике Српске са 2 (16.454 гласа или 2,92 одсто), Странка за Босну и Херцеговину са 4 (22.642 гласа или 4,01 одсто); Странка демократске акције (СДА) са 3 (19.137 гласова или 3,39 одсто) и Социјалдемократска партија Босне и Херцеговине (СДП) са једним посланичким мандатом (14.079 гласова или 2,50 одсто).

На конститутивној сједници Народне скупштине Републике Српске, одржаној 9. новембра 2006. године, за предсједника Народне скупштине Републике Српске изабран је мр Игор Радојичић, а за потпредсједника Нада Тешановић. На Другој сједници Народне скупштине Републике Српске, одржаној 23. новембра 2006. године, за потпредсједника Народне скупштине изабран је Шефкет Хафизовић, а за генералног секретара Ранко Карапетровић.

Народна скупштина је на Четвртој посебној сједници, одржаној 1. октобра 2007. године, због смрти предсједника Републике Српске др Милана Јелића, донијела *Привремену одлуку* по којој је све неодложне послове из надлежности предсједника Републике обављао предсједник Скупштине мр Игор Радојичић.

На посљедњим изборима за посланике у Народну скупштину Републике Српске, одржаним 3. октобра 2010. године, гласало је 670.730 бирача или 56,15 одсто. Непопуњених гласачких листића било је 15.136 или 2,26 одсто, док је број непрописно попуњених износио 22.165 или 3,30 одсто. Посланичке мандате на изборима добило је десет странака и коалиција. На њима је Савез независних социјалдемократа (СНСД – Милорад Додик) освојио 37 мандата (240.727 гласова или 38 одсто), Српска демократска странка (СДС) 18 (120.136 гласова или 18,97 одсто), Партија демократског прогреса (ПДП) 7 (47.806 гласова или 7,55 одсто), Демократски народни савез (ДНС) 6 (38.547 гласова или 6,09 одсто), Социјалистичка партија и Партија уједињених пензионера 4 (26.824 гласа или 4,23 одсто), Демократска партија – Драган Чавић 3 (21.604 гласа или 3,41 одсто), Социјалдемократска партија БиХ (СДП) 3 (19.297 гласова или 3,05 одсто), Народна демократска странка 2 (13.440 гласова или 2,12 одсто), Странка демократске акције (СДА) 2 (16.861 глас или 2,66 одсто) и Српска радикална странка Републике Српске 1 (15.166 гласова или 2,39 одсто).

У Народној скупштини Републике Српске посланичке клубове данас има шест странака или коалиција: Клуб посланика Савеза независних социјалдемократа (38 посланика), Клуб посланика Српске демократске странке (18), Клуб посланика Партије демократског прогреса (7), Клуб посланика Демократског народног савеза (6), Клуб посланика Социјалдемократске партије Босне и Херцеговине – Странке демократске акције (5) и Клуб посланика Социјалистичке партије и Партије уједињених пензионера (4).

Мр Игор Радојичић је на скупштинском конституисању 15. новембра 2010. године поново изабран за предсједника, а за потпредсједнике Сњежана Божић и Рамиз Салкић. На Другој сједници, одржаној 1. децембра 2010. године, за генералног секретара именован је Ранко Карапетровић, а за његовог замјеника Марко Аћић. За потпредсједника Народне скупштине изабран је Предраг Глухаковић на Осмој сједници, одржаној 30. јуна 2011. године.

Током двадесет година рада Народне скупштине Републике Српске број и састав комисија, одбора и савјета, као сталних радних тијела Народне скупштине, значајно се мијењао. Према посљедњем *Пословнику Народне скупштине Републике Српске*, донесеном 26. марта 2011. године, формирају се двије скупштинске комисије, и то Комисија за избор

и именовање и Административна комисија и више сталних одбора: Одбор за уставна питања, Законодавни одбор, Одбор за политички систем, правосуђе и управу, Одбор за ревизију, Одбор за привреду, Одбор за финансије и буџет, Одбор за праћење стања у области пензијско-инвалидског осигурања, Одбор за заштиту животне средине, Одбор за европске интеграције и регионалну сарадњу, Одбор за безбједност, Одбор за образовање, науку, културу и информисање, Одбор за представке, приједлоге и друштвени надзор, Одбор за заштиту права избјеглица, расељених лица и повратника, Одбор једнаких могућности, Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду, Одбор за борачко-инвалидску заштиту, Одбор за здравство, рад и социјалну политику, Одбор за питање дјеце, младих и спорта, Одбор за локалну самоуправу и Одбор за трговину и туризам.

Народна скупштина Републике Српске може за извршење посебних задатака да образује и анкетне одборе, као повремена тијела. Њихов превасходни задатак је сагледавање стања у одређеној области или утврђивање чињеница о одређеним појавама и догађајима, а посебно контрола рада појединих републичких органа, организација и носилаца јавних функција.

У комисијама и одборима број чланова креће се од седам до једанаест, са предсједником на челу. Чланови комисија бирају се из редова народних посланика. Поједини одбори имају, поред народних посланика, и спољне чланове.

Народна скупштина оснива као посебно савјетодавно тијело од седамнаест чланова Савјет националних мањина Републике Српске, који сачињавају представници националних мањина.

Пословник Народне скупштине Републике Српске предвидио је образовање клубова народних посланика по страначкој припадности. У раду Народне скупштине клуб представља његов предсједник или замјеник. Народни посланик може бити члан само једног посланичког клуба.

Посланичке клубове у Народној скупштини могу образовати само народни посланици једне изборне листе, ако имају најмање четири члана. Двије или више изборних листа народних посланика могу се удружити и образовати посланички клуб од најмање четири члана. Посланици политичке странке која нема потребан број чланова и не жели да се са другима удружи у посланички клуб, сачињавају посланичку групу.

Предсједништво Народне скупштине, 31. март 2010.

НАДЛЕЖНОСТИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

У дјеловању Народне скупштине као највишег законодавног тијела Републике Српске најзначајнија надлежност је, послије доношења Устава, доношење закона, прописа и општих аката, плана развоја, просторног плана, буџета и завршног рачуна. Поред тога, Народна скупштина утврђује територијалну организацију Републике Српске, расписује републички референдум, расписује републички јавни зајам и одлучује о задужењу Републике Српске, расписује изборе за народне посланике и предсједника Републике Српске, бира, именује и разрјешава функционере у складу са Уставом и законом, врши контролу рада републичке Владе и других органа који су јој одговорни у складу са Уставом и законом, даје амнестију и обавља друге послове у складу са Уставом и законима.

Народна скупштина бира делегате у Вијеће народа Републике Српске и делегате из Републике Српске у Дом народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, ратификује споразуме које Република Српска закључи са државама и међународним организацијама уз пристанак Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, а самостално ратификује споразуме о специјалним и паралелним везама са сусједним државама, од којих је један потписан са Републиком Србијом.

Народна скупштина у складу са законом проглашава ратно стање у случају оружаног напада на Републику Српску, непосредну ратну опасност у случају постојања озбиљне пријетње од избијања рата, ванредно стање за Републику или њен дио у случају угрожавања безбједности, људских права, слобода и нормалног функционисања уставних органа.

Народна скупштина Републике Српске може, на приједлог најмање тридесет народних посланика, скратити двотрећинском већином гласова од укупног броја посланика свој мандат. Мандат Народне скупштине за вријеме ратног стања и непосредне ратне опасности може се продужити док траје такво стање.

Народна скупштина Републике Српске има и низ других надлежности, ради чијег вршења доноси појединачне и опште акте, обавља стручне и техничке послове, проводи анкете, врши анализе и др.

ПОПИС КАТАЛОШКИХ ЈЕДИНИЦА

Први вишестраначки избори у СР Босни и Херцеговини 1990. године

1. Карта Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине са изборним јединицима из 1990. године, АРСБЛ, 213-9-247
2. Закон о избору одборника и посланика у скупштине друштвено-политичких заједница Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине, *Службени листи СР Босне и Херцеговине*, 31. јул 1990, бр. 21
3. Гласачки листић за избор чланова Предсједништва Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине из 1990. године, АРСБЛ, 203-097-021
4. Гласачки листић за избор посланика у Вијеће општина Скупштине Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине из 1990. године, АРСБЛ, 203-097-022
5. Изборни летак Странке демократске акције за избор посланика у Вијеће грађана Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине из 1990. године, АРСБЛ, 203-076-013
6. Гласачки листић за избор одборника у Скупштину општине Бањалука из 1990. године, АРСБЛ, 203-097-023
7. Плакат Српске демократске странке БиХ, Регионални одбор за Босанску Крајину, са сабора одржаног у Бањалуци 13. октобра 1990. године, АРСБЛ, 203-071-029
8. Приступница Српске демократске странке БиХ, број 9972004 из 1990. године, АРСБЛ, 203-071-031
9. Изборни плакат Савеза реформских снага Југославије за Босну и Херцеговину из 1990. године, АРСБЛ, 203-077-038
10. Програмска декларација Странке демократске акције од маја 1990. године, АРСБЛ, 203-076-011
11. Плакат Хрватске демократске заједнице БиХ са предизборног скупа одржаног у Бањалуци 10. новембра 1990. године, АРСБЛ, 203-078-023
12. Изборни плакат из 1990. године, АРСБЛ, 203-071-037
13. Изборни програм Савеза комуниста Босне и Херцеговине – Социјалистичке демократске партије из 1990. године, АРСБЛ, 203-078-024
14. Приступница Савеза комуниста Босне и Херцеговине – Социјалистичке демократске партије из 1990. године, АРСБЛ, 203-078-037
15. Приступница Социјалистичког демократског савеза Босне и Херцеговине, АРСБЛ, 203-078-008

16. Програм Странке демократских реформи Босне и Херцеговине од 28. августа 1990. године, АРСБЛ, 203-078-003

Предсједништво Народне скупштине, с десна, виши предсједник Муниб Јусуфовић, генерални секретар Момир Малић, предсједник Пејтар Ђокић и виши предсједник Јован Мишковић

Први сазив Народне скупштине Републике Српске (октобар 1991 – септембар 1996)

17. Одлука о оснивању Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини од 24. октобра 1991. године, Архива Народне скупштине Републике Српске (Архива НСРС), ред. бр. 1 и *Службени иласник српског народа у Босни и Херцеговини*, 15. јануар 1992, бр. 1
18. Декларација Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини о државотворности и равноправности са свим народима у Босни и Херцеговини од 24. октобра 1991. године, Архива НСРС, ред. бр. 1 и *Службени иласник српског народа у Босни и Херцеговини*, 15. јануара 1992, бр. 1
19. Свечано проглашење Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини у Сарајеву 24. октобра 1991. године, *Глас*, Бањалука, 25. октобар 1991, бр. 6.418
20. Сједница Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини одржана 1992. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
21. Са сједнице Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини од 19. јануара 1993. године: потпредседник Бранко Симић, председник мр Момчило Крајишник, потпредседник проф. др Милован Милановић и секретар Милош Савић, фотографија, Архива СРНЕ, Бијељина
22. Списак народних посланика првог сазива Народне скупштине Републике Српске, Архива НСРС, ред. бр.1
23. Одлука о расписивању и провођењу плебисцита српског народа у Босни и Херцеговини од 24. октобра 1991. године, Архива НСРС, ред. бр. 1 и *Службени иласник српског народа у Босни и Херцеговини*, 15. јануар 1992, бр. 1
24. Привремени пословник Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини од 24. октобра 1991. године, *Службени иласник српског народа у Босни и Херцеговини*, 15. јануар 1992, бр. 1
25. Пословник Народне скупштине Републике Српске од 27. маја 1996. године, књига, *Службени иласник Републике Српске*, Бањалука 2000
26. Свечана заклетва потпредседника Скупштине проф. др Милована Милановића од 25. јула 1992. године, Архива НСРС, ред. бр. 9
27. Свечана заклетва потпредседника Републике Српског Народа Босне и Херцеговине проф. др Николе Кољевића од 24. јула 1992. године, Архива НСРС, ред. бр. 9
28. Свечана заклетва председника Владе Републике Српског Народа Босне и Херцеговине проф. др Бранка Ђерића, Архива НСРС, ред. бр. 9
29. Народна банка Републике Српског Народа Босне и Херцеговине, новчаница у апоену од 1.000 (хиљаду) динара, Бањалука 1992, АРСБЛ, 616, 21
30. Народна банка Републике Српског Народа Босне и Херцеговине, новчаница у апоену од 5.000 (пет хиљада) динара, Бањалука 1992. године, АРСБЛ, 616, 22
31. Народна банка Републике Српског Народа Босне и Херцеговине, новчаница у апоену од 10.000 (десет хиљада) динара, Бањалука 1992. године, АРСБЛ, 616, 23
32. Народна банка Републике Српске, новчаница у апоену од 5.000 (пет хиљада) динара, Бањалука 1993. године, АРСБЛ, 616, 27
33. Амблем Војске Републике Српског Народа Босне и Херцеговине пред почетак рата 1992. године, приватна збирка
34. Грб Републике Српске 1992–2007. године, приватна збирка
35. Амблем Војске Републике Српске, 1992–1996. година, приватна збирка
36. Амблем Војске Републике Српске, 1996–2006. година, приватна збирка
37. Декларација о проглашењу Републике Српског Народа Босне и Херцеговине од 9. јануара 1992. године, *Службени иласник српског народа у Босни и Херцеговини*, 27. јануар 1992, бр. 2
38. М. Лучић, М. Бутуровић, *Осма ЈУ-држава, Борба*, Београд, 10. јануар 1992, бр. 10
39. Одлука о проглашењу амандмана VII и VIII на Устав Републике Српског Народа Босне и Херцеговине, усвојених на сједници Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини одржаној 11–12. августа 1992. године, Архива НСРС, ред. бр. 3
40. Закључци Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини, усвојени 26. јануара 1992. године, након доношења одлуке Скупштине Босне и Херцеговине о расписивању референдума грађана о самосталности Босне и Херцеговине од 24. јануара 1992. године, Архива НСРС, ред. бр. 3
41. Декларација о државном и политичком уређењу државе, донесена на 19. сједници Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини, одржаној у Бањалуци 12. августа 1992. године, *Службени иласник Српске Републике*, 7. септембар 1992, бр. 14
42. Кутиљерова мапа Босне и Херцеговине из фебруара 1992. године, *Документи Дејшон–Париз* (приредили: Витомир Поповић и Владимир Лукић), Институт за међународно право и међународну пословну сарадњу, Бањалука 2002
43. Венс–Овенова мапа Босне и Херцеговине из фебруара–априла 1993. године, *Документи Дејшон–Париз* (приредили: Витомир Поповић и Владимир Лукић), Институт за међународно право и међународну пословну сарадњу, Бањалука 2002
44. Вукан Дубочанин, *Маје нису њихвајљиве*, *Глас српски*, Бањалука, 3. април 1993, број 6.938

45. Са 30. сједнице Народне скупштине, одржане у Српском Сарајеву 5–6. маја 1993. године, фотографија, снимео М. Коковић, Архива СРНЕ, Бијељина
46. Припреме за референдум одржан 15–16. маја 1993. године у Републици Српској, фотографија, снимео Љубо Бартула, Архива СРНЕ, Бијељина
47. Извјештај о раду Народне скупштине од октобра 1991. до октобра 1993. године, Архива НСРС, ред. бр. 21
48. Декларација о наставку мировног процеса од 2. октобра 1993. године, Архива НСРС, ред. бр. 20
49. Платформа о даљњем поступању делегације Републике Српске на преговорима о миру, донесена на 39. сједници од 24. марта 1994. године, Архива НСРС, ред. бр. 30
50. Овен–Столтенбергов приједлог мапе Босне и Херцеговине (Женева), септембар 1993 – јануар 1994. године, *Документи Дејтон–Париз* (приредили: Витомир Поповић и Владимир Лукић), Институт за међународно право и међународну пословну сарадњу, Бањалука 2002
51. Приједлог мапе Босне и Херцеговине Контакт групе из јула 1994. године, *Документи Дејтон–Париз* (приредили: Витомир Поповић и Владимир Лукић), Институт за међународно право и међународну пословну сарадњу, Бањалука 2002
52. Карта Босне и Херцеговине, разграничење по Дејтонском мировном споразуму, Дејтон, 21. новембра 1995. и Париз, 14. децембра 1995. године, *Документи Дејтон–Париз* (приредили: Витомир Поповић и Владимир Лукић), Институт за међународно право и међународну пословну сарадњу, Бањалука 2002
53. *Споразум о крају рата, Глас српски*, Бањалука, 22. новембар 1995, бр. 7.829
54. Одлука Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини о проглашењу Устава Српске Републике Босне и Херцеговине, донесена 28. фебруара 1992. године, *Службени гласник српског народа у Босни и Херцеговини*, 16. март 1992, бр. 3
55. С. Јовичић, *Пролашен Устав Српске Републике Босне и Херцеговине, Глас*, Бањалука, 28. март 1992, бр. 6.568,
56. Устав Републике Српске и амандмани (приредио: Миодраг Н. Симовић), друго издање, Српско Сарајево, септембар 1996
57. Резолуција о збрињавању и планском размјештању пребјеглог српског становништва, донесена 25. марта 1994. године, Архива НСРС, ред. бр. 30
58. Закон о политичким организацијама од 25. јуна 1996. године, Архива НСРС, ред. бр. 51
59. Закон о изборним јединицама за избор посланика у Народну скупштину Републике Српске од 17. августа 1996. године, Архива НСРС, ред. бр. 51

60. Са Прве сједнице Сената Републике Српске, одржане на Палама 12. септембра 1996. године, фотографија, Архива СРНЕ, Бијељина

Колеџијум Народне скупштине, 2005. година

**Други сазив Народне скупштине Републике Српске
(септембар 1996 – јул 1997)**

61. Републичка изборна комисија, Пале, 14. септембар 1996. године, фотографија, Архива СРНЕ, Бијељина
62. На гласачком мјесту, 14. септембар 1996. године, фотографија, Архива СРНЕ, Бијељина
63. Испред гласачког мјеста, 14. септембар 1996. године, фотографија, Архива СРНЕ, Бијељина
64. Са конститутивне сједнице другог сазива Народне скупштине, одржане у Банском двору у Бањалуци 19. октобра 1996. године, фотографија, Архива СРНЕ, Бијељина
65. Записник са Прве конститутивне сједнице Народне скупштине одржане у Банском двору у Бањалуци 19. октобра 1996. године, Архива НСРС, ред. бр. 51
66. Одлука Народне скупштине Републике Српске о избору представника из Републике Српске у Дом народа Парламентарне скупштине БиХ од 19. октобра 1996. године, Архива НСРС, ред. бр. 51
67. Са Треће сједнице Народне скупштине Републике Српске, одржане на Палама 27. децембра 1996. године: генерални секретар Стака Гојковић, предсједник др Драган Калинић, потпредсједници Мирослав Вјештица и проф. др Никола Поплашен, фотографија, Архива СРНЕ, Бијељина
68. Посланици Српске демократске странке на Осмој сједници Народне скупштине, одржаној на Палама 26. маја 1997. године, фотографија, Архива СРНЕ, Бијељина
69. Посланици Странке демократске акције на Осмој сједници Народне скупштине, одржаној на Палама 26. маја 1997. године, фотографија, Архива СРНЕ, Бијељина
70. Закон о ратификацији Споразума о специјалним и паралелним односима Републике Српске и Савезне Републике Југославије, донесен на сједници од 15–16. марта 1997. године, Архива НСРС, ред. бр. 68
71. Указ предсједника Републике Српске о проглашењу Закона о Сенату Републике Српске, усвојеног на сједници Народне скупштине од 4. априла 1997. године, Архива НСРС, ред. бр. 68
72. Закључак Народне скупштине о покретању поступка за оцјену уставности Одлуке предсједника Републике Српске проф. др Биљане Плавшић о распуштању Народне скупштине од 3. јула 1997. године, Архива НСРС, ред. бр. 68
73. *Посланици размајтрају одлуку њредседнице РС, Полиџика*, Београд, 5. јул 1997, бр. 30.064

**Трећи сазив Народне скупштине Републике Српске
(новембар 1997 – септембар 1998)**

74. *Коначни резултати 10. децембра?*, Глас српски, Бањалука, 24. новембар 1997, бр. 8.435
75. Записник са Прве конститутивне сједнице Народне скупштине одржане у Дому омладине у Бијељини 27. децембра 1997. и 12. јануара 1998. године, Архива НСРС, ред. бр. 80
76. *Драган Калинић њредседник Скуџиџине*, Глас српски, Бањалука, 13. јануар 1998, бр. 8.471
77. Дијана Врховац, *Огзвонило мушкој доминацији?*, Глас српски, Бањалука, 29–30. јануар 1998, бр. 9.085
78. Са Четврте сједнице Народне скупштине, одржане 20. марта 1998. године: генерални секретар Момир Малић, предсједник др Драган Калинић, потпредсједници Муниб Јусуфовић и Јован Митровић, фотографија, Глас српски, 23. март 1998, бр. 8.526
79. Декларација о актуелној ситуацији на Косову, донесена на Четвртој сједници Народне скупштине од 21. марта 1998. године, Архива НСРС, ред. бр. 80
80. Са Шесте сједнице Народне скупштине, одржане 24. јуна 1998. године: генерални секретар Момир Малић, предсједник Петар Ђокић, потпредсједници Јован Митровић и Сафет Бичо, фотографија, Глас српски, Бањалука, 26. јун 1998, бр. 8.603
81. Одлука о приступању Републике Српске иницијативи Европске уније за стабилност и добросусједство у југоисточној Европи од 20. маја 1998. године, Архива НСРС, ред. бр. 80

**Четврти сазив Народне скупштине Републике Српске
(септембар 1998 – новембар 2000)**

82. Анђелко Анушић, Гојко Дакић, *Верификовани посланички мандаџи, Глас српски*, Бањалука, 30. октобар 1998, бр. 8.711
83. Предсједништво Народне скупштине: потпредсједник Муниб Јусуфовић, генерални секретар Момир Малић, предсједник Петар Ђокић и потпредсједник Јован Митровић, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
84. Декларација Народне скупштине поводом Одлуке високог представника за Босну и Херцеговину о разрешењу дужности предсједника Републике Српске проф. др Николе Поплашена од 7. марта 1999. године, Архива НСРС, ред. бр. 93
85. Резолуција Народне скупштине поводом Одлуке предсједавајућег арбитра Арбитражног трибунала о спорном дијелу међуентитетске линије разграничења у области Брчког, донесена 7. марта 1999. године, Архива НСРС, ред. бр. 93
86. *Арбитражна одлука неприхватљива за Српску, Глас српски*, Бањалука, 8. март 1999, бр. 8.814
87. Декларација Народне скупштине о осуди пријетње силом Савезној Републици Југославији од стране НАТО пакта од 24. марта 1999. године, Архива НСРС, ред. бр. 93

**Пети сазив Народне скупштине Републике Српске
(новембар 2000 – октобар 2002)**

88. Записник са Прве конститутивне сједнице Народне скупштине од 16. децембра 2000. године, Архива НСРС, ред. бр. 113
89. Предсједништво Народне скупштине: предсједник др Драган Калинић, потпредсједник Сулејман Тихић, генерални секретар Мирко Стевановић и потпредсједник Зоран Ђерић, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
90. Са сједнице петог скупштинског сазива Народне скупштине, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
91. Одлука о образовању Анкетне комисије за испитивање последица на околину и становништво од дејства муниције са осиромашеним уранијумом од 12. јануара 2001. године, Архива НСРС, ред. бр. 134
92. Одлука о усвајању Оријентационог програма рада за период март 2001 – март 2002. године од 14. марта 2001. године, Архива НСРС, ред. бр. 134
93. Резолуција о заштити интереса Републике Српске, донесена на сједници одржаној 13. марта 2001. године у Бањалуци, Архива НСРС, ред. бр. 134
94. Закон о слободи приступа информацијама, донесен на Петој скупштинској сједници од 2. маја 2001. године, Архива НСРС, ред. бр. 134
95. Закон о сарадњи Републике Српске са Међународним кривичним судом у Хагу од 2. октобра 2001. године, Архива НСРС, ред. бр. 134
96. Изборни закон Републике Српске од 30. маја 2002. године, Архива НСРС, ред. бр. 166

Шести сазив Народне скупштине Републике Српске (октобар 2002 – октобар 2006)

97. Делегација Народне скупштине, предвођена предсједником др Драганом Калинићем и потпредсједницима Шефкетом Хафизовићем и Томиславом Томљановићем, у посјети словеначком парламенту, фотографија, 2003. година, приватно власништво
98. Блокада зграде Народне скупштине у Бањалуци извршена од стране припадника СФОР-а 7. марта 2003. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
99. Колегијум Народне скупштине, 2005. година, фотографија, приватна збирка
100. Декларација поводом иницијативе за оспоравање уставне утемељености и имена *Република Српска*, донесена 31. марта 2004. године, Архива НСРС, ред. бр. 236
101. Резолуција о сарадњи са Међународним судом за ратне злочине почињене на простору бивше Југославије са сједиштем у Хагу, донесена на 19. посебној сједници од 20. јула 2004. године, Архива НСРС, ред. бр. 237
102. Декларација о стратешким одређењима Републике Српске у систему одбране Босне и Херцеговине, донесена на 23. посебној сједници од 18. марта 2005. године, Архива НСРС, ред. бр. 274
103. Одлука о преносу надлежности из области одбране Републике Српске на заједничке органе и институције Босне и Херцеговине, донесена на 26. посебној сједници од 30. августа 2005. године, Архива НСРС, ред. бр. 274
104. Са 31. сједнице Народне скупштине, одржане у Бањалуци 29. новембра 2005. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
105. Одлука о прихватању Споразума о реконструкцији полицијских структура у Босни и Херцеговини, донесена на 28. посебној сједници од 5. октобра 2005. године, Архива НСРС, ред. бр. 274
106. *Пеги сии и шайке на броју, Глас Српске*, Бањалука, 31. август 2005, бр. 10.772
107. Са заједничке сједнице Предсједништва Народне скупштине (потпредсједник Шефкет Хафизовић, предсједник мр Игор Радојичић, потпредсједник Томислав Томљановић и генерални секретар Боро Благојевић) и чланова Вијећа народа Републике Српске из 2006. године, фотографија, приватно власништво
108. Одлука о избору Милорада Додика за предсједника Владе Републике Српске од 28. фебруара 2006. године, Архива НСРС, ред. бр. 310

109. Препоруке о моделу будуће полицијске структуре у Босни и Херцеговини од 10. маја 2006. године, Архива НСРС, ред. бр. 310
110. Закон о приватизацији државног капитала у предузећима од 17. маја 2006. године, Архива НСРС, ред. бр. 310

Засједање Народне скупштине, 25. јануар 2010.

**Седми сазив Народне скупштине Републике Српске
(октобар 2006 – октобар 2010)**

111. Записник са Конститутивне сједнице Народне скупштине одржане у Бањалуци 9. новембра 2006. године, Архива НСРС, ред. бр. 310
112. Предсједништво Народне скупштине: потпредсједник Шефкет Хафизовић, предсједник мр Игор Радојичић, генерални секретар Ранко Карапетровић и потпредсједник Нада Тешановић, фотографија, снимиио Г. Шурлан, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
113. *Грб за заједничку будућност*, *Глас Српске*, Бањалука, 20. март 2007, бр. 11.246
114. М. Цепина, *Не ѝријешим, ујозоравам*, *Глас Српске*, 27. септембар 2007, бр. 11.408
115. Са 10. посебне сједнице, одржане 22. фебруара 2008. године, фотографија, снимиио Г. Шурлан, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
116. Декларација о одређењу Републике Српске за демократско уређење и европску будућност Босне и Херцеговине, донесена на Осмој сједници одржаној 29. марта 2007. године, Архива НСРС, ред. бр. 348
117. Привремена одлука о обављању неодложних послова из надлежности предсједника Републике Српске, донесена на Четвртој редовној сједници од 1. октобра 2007. године, Архива НСРС, ред. бр. 348
118. Амблем Републике Српске од 2007. године, приватна збирка
119. Са 32. скупштинске сједнице од 14. јула 2009. године, фотографија, снимиио Г. Шурлан, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
120. Са сједнице одржане 25. јануара 2010. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
121. Закон о референдуму и грађанској иницијативи од 10. фебруара 2010. године, Архива НСРС, ред. бр. 371
122. Закон о Енциклопедији Републике Српске од 3. маја 2007. године, Архива НСРС, ред. бр. 348
123. Резолуција о *бонским овлашћењима* високог представника у Босни и Херцеговини, донесена на Петој посебној сједници од 11. децембра 2007. године, Архива НСРС, ред. бр. 349
124. Аудио и видео снимак 38. сједнице Народне скупштине Републике Српске одржане 7. септембра 2010. године и 27. посебне сједнице одржане 14. септембра 2010. године, Архива НСРС, ред. бр. 371

**Осми сазив Народне скупштине Републике Српске
(октобар 2010 –)**

125. Изборне јединице у Републици Српској 2010. године, карта, АРСБЛ, 213–9–247
126. Резултати избора за народне посланике Народне скупштине Републике Српске, одржаних 2010. године, графички приказ, АРСБЛ, 213–9–247
127. Записник са Конститутивне сједнице Народне скупштине од 15. новембра 2010. године, књига, Архива НСРС, ред. бр. 371
128. Предсједништво Народне скупштине: потпредсједници Рамиз Салкић и Сњежана Божић, предсједник мр Игор Радојичић, замјеник генералног секретара Марко Аћић и потпредсједник Предраг Глухаковић, јули 2011. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
129. Са сједнице одржане 28. априла 2011. године у Бањалуци, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
130. Са сједнице Народне скупштине одржане 2011. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
131. Списак посланика осмог скупштинског сазива, Архива НСРС, ред. бр.1
132. Нацрт Закона о пензијском и инвалидском осигурању из јуна 2011. године, Архива НСРС, ред. бр. 382
133. Зграда Народне скупштине Републике Српске у Бањалуци, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука

**Предсједници Народне скупштине и
предсједници Владе Републике Српске (1991–2011)**

134. Mr Момчило Крајишник, предсједник Народне скупштине од 24. октобра 1991. до 19. октобра 1996. године, фотографија, Архива СРНЕ, Бијељина
135. Др Драган Калинић, предсједник Народне скупштине од 19. октобра 1996. до 15. јуна 1998. и од 16. децембра 2000. до 20. јула 2004. године, фотографија, Архива СРНЕ, Бијељина
136. Петар Ђокић, предсједник Народне скупштине од 15. јуна 1998. до 16. децембра 2000. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
137. Душан Стојичић, предсједник Народне скупштине од 20. јула 2004. до 28. фебруара 2006. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
138. Mr Игор Радојичић, предсједник Народне скупштине од 28. фебруара 2006. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
139. Др Миодраг Симовић, предсједник Министарског савјета Републике Српског Народа Босне и Херцеговине од 21. децембра 1991. до 22. априла 1992. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
140. Др Бранко Ђерић, предсједник Владе Републике Српске од 22. априла 1992. до 20. јануара 1993. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
141. Др Владимир Лукић, предсједник Владе Републике Српске од 20. јануара 1993. до 18. августа 1994. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
142. Душан Козић, предсједник Владе Републике Српске од 18. августа 1994. до 23. октобра 1995. године, фотографија, Архива СРНЕ, Бијељина
143. Др Рајко Касагић, предсједник Владе Републике Српске од 23. октобра 1995. до 18. маја 1996. године, фотографија, Архива СРНЕ, Бијељина
144. Гојко Кличковић, предсједник Владе Републике Српске од 18. маја 1996. до 17. јануара 1998. године, фотографија, Архива СРНЕ, Бијељина
145. Милорад Додик, предсједник Владе Републике Српске од 18. јануара 1998. до 12. јануара 2001, од 28. фебруара 2006. до 30. новембра 2006. и од 30. новембра 2006. до 29. децембра 2010. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
146. Др Младен Иванић, предсједник Владе Републике Српске од 12. јануара 2001. до 17. јануара 2003. године, фотографија, Архива *Гласа Српске* Бањалука

147. Др Драган Микеревић, предсједник Владе Републике Српске од 17. јануара 2003. до 15. фебруара 2005. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
148. Mr Перо Букејловић, предсједник Владе Републике Српске од 15. фебруара 2005. до 28. фебруара 2006. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука
149. Александар Џомбић, предсједник Владе Републике Српске од 29. децембра 2010. године, фотографија, Архива *Гласа Српске*, Бањалука

Публикације

150. Народна скупштина Републике Српске, *Прва конститутивна седница*, Српска новинска агенција – СРНА, едиција: документи, Пале 1997
151. *Пословник Народне скупштинe Републике Српске, Службени гласник Републике Српске*, Бањалука, 2001. година
152. *Пословник Народне скупштинe Републике Српске* (приредили: Боро Благојевић и Љиљана Тимотија), Бањалука 2005
153. *Водич Народне скупштинe Републике Српске и Вијећа народа Републике Српске*, Бањалука 2005
154. *Пословник Народне скупштинe Републике Српске* (приредили: Боро Благојевић и Љиљана Тимотија), Бањалука 2006
155. *Пословник Народне скупштинe Републике Српске* (приредила: Љиљана Тимотија), *Службени гласник Републике Српске*, Бањалука 2007
156. *Међународни дан људских права, Тематска седница Одбора за представке, приједлоге и друштвени надзор*, Народна скупштина Републике Српске, Бањалука, 10. децембар 2009. године
157. *Пословник Народне скупштинe Републике Српске* (приредила: Љиљана Тимотија), Бањалука 2010
158. *Пословник Народне скупштинe Републике Српске* (приредила: Љиљана Тимотија), Бањалука 2011

Признања и поклони

159. Украсни порцулански тањир са ознакама Руске Федерације, поклон Александра Торшина, потпредседника Горњег дома Руске Федерације, 2008. година
160. Тањир, поклон Руске думе, 2008. година
161. Тањир, поклон Московске градске думе, 2008. година
162. Украсни порцулански тањир, поклон Савјета Руске Федерације, 2008. година
163. Здјела, поклон амбасадора Руске Федерације у Босни и Херцеговини, 2008. година
164. Кованице евра, поклон председника Владе Републике Словачке Роберта Фица, 2009. година
165. Кристални скупштински чекић, поклон председника Парламента Краљевине Белгије, 2009. година
166. Голуб мира, поклон амбасадора Републике Израела у Босни и Херцеговини
167. Сталак, поклон Удружења бивших ратних затвореника Израела
168. Тањир *Зиг илача* у Израелу, поклон амбасадора Републике Израела у Босни и Херцеговини, 2010. година
169. Сенат Пољске, рељеф зграде, поклоњен председнику Народне скупштине приликом посјете Сенату Републике Пољске, 2009. година
170. Сејм Пољске, стаклена призма, поклоњена председнику Народне скупштине приликом посјете Сејму Пољске, 2009. година
171. Фосил, поклон делегације њемачке покрајине Баден-Виртенберг, 2009. година
172. Грб покрајине Баден-Виртенберг, поклон делегације покрајине Баден-Виртенберг, 2009. година
173. Sandnes Kommune, поклон делегације норвешког града Санднеса, 2009. година
174. Манастир Грачаница, поклон председника Народне скупштине Републике Србије Оливера Дулића, 2007. година
175. Порцуланска фигура српског војника из Првог свјетског рата, поклон министра одбране Републике Србије, 2009. година
176. Босански средњовјековни епитаф, поклон председавајућег Представничког дома Парламента Федерације БиХ
177. Корице Јеванђеља, поклон председника Црне Горе Филипа Вујановића

178. Биста Јована Дучића, поклон начелника општине Требиње, 2010. година
179. Тањир Diyarbakir, поклон града Diyarbakir поводом Молитвеног доручка у Бањалуци, 2009. година
180. Дрвени оквир за слике, поклон парламентарне делегације Непала, 2009. година
181. Стаклена ваза, поклон Савеза МеНеРаЛи Републике Српске
182. Храм Христа Спаситеља, слика, поклон Епархије бањалучке, 2009. година
183. Гусле, поклон Владе Републике Српске, 2009. година
184. Тријем сеоске куће у Његушима, поклон предсједника Црне Горе Филипа Вујановића, 2010. година
185. Компас, поклон Јарослава Фолдина, шефа делегације Устечке регије (Чешка Република), 2010. година
186. Књига о Србији, поклон предсједника Народне скупштине Републике Србије проф. др Славице Ђукић Дејановић, 2011. година
187. Стега, најстарији црногорски законски споменик – сребрењак, поклоњен приликом посјете институцијама Црне Горе, 2011. година
188. Повеља Радио Телевизије Републике Српске, 2010. година
189. Захвалница Удружења правника Републике Српске од 8. октобра 2010. године

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна и универзитетска библиотека
Републике Српске, Бања Лука

342.53(497.6 РС)"1991/2011"(083.824)

СТОШИЋ, Верица

Народна скупштина Републике Српске : 1991-2011.
: каталог изложбе / аутори изложбе и каталога
Верица М. Стошић, Бојан Стојнић, Горан Ђуран. -
Бања Лука : Народна скупштина Републике Српске :
Архив Републике Српске, 2011 (Бања Лука : Comex
Grafika). - 38 стр. : илустр. ; 21 cm

Тираж 500.

ISBN 978-99938-735-4-9 (Архив Републике Српске)
1. Стојнић, Бојан [аутор изложбе] [аутор] 2.
Ђуран, Горан [аутор изложбе] [аутор]

COBISS.BH-ID 2261784

ISBN 978-99938-735-4-9

9 789993 873549

1991.

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

2011.

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
NARODNA SKUPŠTINA REPUBLIKE SRPSKE

АС Архив Републике Српске

ISBN 978-99938-735-4-9

9 789993 873549